

Козир М.,

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри освітології та психолого-педагогічних наук
Факультету педагогічної освіти
Київського столичного університету імені Бориса Грінченка,
бульвар І. Шамо, 18/2, 02094 м. Київ, Україна
m.kozyr@kubg.edu.ua

ORCID ID: 0000-0001-8402-2589

Косачевич О.,

директорка школи I-III ступенів №231
Оболонського району, м. Київ, Україна
svetlaya_elena@ukr.net

ORCID ID: 0009-0000-3898-8139

Терещенко О.,

заступниця директора школи I-III ступенів №231
Оболонського району, м. Київ, Україна
et25051972@gmail.com

ORCID ID: 0000-0003-1061-9950

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ ЯК ЗАПОРУКА ЯКІСНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Анотація. У статті йдеться про важливість стратегічного планування діяльності закладу загальної середньої освіти задля успішного проходження всіх стадій розвитку освітньої установи та її ефективного інституційного аудиту. Досліджено доцільність використання застосування SWOT-аналізу під час колективного обговорення операційних цілей, враховуючи виклики та ризики, які спричиняють як прогрес, так і занепад загальної середньої освіти. Автори наголошують на необхідності впровадження інноваційних технологій, а також технологій інтерактивного навчання на рівні початкової, базової (основної) та профільної школи. Закцентовано увагу на перевагах впровадження формульованого оцінювання в освітній процес ЗСО, адже саме в кризових умовах сьогодення здобувачі освіти потребують індивідуального підходу на всіх етапах набуття необхідних компетентостей і «soft skills». Охарактеризовано особливості освітнього середовища, у якому побудовано партнерську взаємодію між школою, батьками й дітьми, як запоруку надання й отримання якісних освітніх послуг усіма учасниками освітнього процесу.

Визначено, що метою даної статті є дослідження й характеристика особливостей стратегічного планування як запоруки якісного освітнього середовища закладу загальної середньої освіти. Завдання полягає у визначенні викликів та ризиків, які спричиняють прогрес і занепад загальної середньої освіти, а також — фактори підвищення якості освіти в освітній установі.

Зроблено висновок про те, що зміни є невідворотною умовою для трансформацій кожного в умовах війни та одночасно вони є великим викликом для всіх нас і життєво важливою, фундаментальною потребою для майбутнього України. Наголошено на унікальності кожної особистості, адже це є ключовим напрямком змін. Кінцевим результатом має бути якісне освітнє середовище, яке підвищить потенціал кожного вчителя, асистента, здобувача освіти і кожного з їхніх батьків на різних етапах партнерської взаємодії, щоб бути гнучким і чуйним до змін та інновацій в освіті.

Ключові слова: внутрішня система забезпечення якості освіти, загальна середня освіта, інновації, освітнє середовище, стратегія розвитку, технології інтерактивного навчання, формульоване оцінювання, якість освіти.

© Козир М., Косачевич О., Терещенко О., 2024

© Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, 2024

Вступ. Освіта в 21 столітті є важливим елементом розвитку суспільства, сприяючи передачі цивілізаційного досвіду і водночас створюючи оптимальне майбутнє. Провідна роль освіти, безсумнівно, визначається різноманітністю викликів сучасності, зокрема економічними, політичними, соціокультурними, екологічними та етичними. Цілком природно вважати, що від цього залежить успіх кожної нації та її народу. Конкурентоспроможність системи освіти та найважливіший національний потенціал — людський капітал.

Сучасне суспільство все ще перебуває в процесі усвідомлення ролі освіти в розбудові сильних націй і людства світу в цілому. На фоні різноманітних модернізацій вітчизняна система освіти не змогла усунути інерцію.

Педагогіка та психологія неспроможні своєчасно реагувати на пріоритети суспільства через відсутність достатньої мотивації в освітньому середовищі через низький соціальний статус педагогів і кризові умови, що зазначене в «Стратегічному плані діяльності МОН до 2027 року» (Стратегічний план діяльності МОН до 2027 року, 2024, с.7).

у новому вимірі фахівцям педагогічної галузі необхідно зрозуміти науково-теоретичний простір і практичну площину, у яких формуються сучасні освітні парадигми й концепції. Одним із таких шляхів є створення стратегії розвитку закладу освіти як запоруки якісного освітнього середовища, критеріями якого є налагоджена партнерська взаємодія між усіма учасниками освітнього процесу.

Мета статті: дослідити й охарактеризувати особливості стратегічного планування як запоруки якісного освітнього середовища закладу загальної середньої освіти.

Завдання: визначити виклики та ризики, які спричиняють як прогрес, так і занепад загальної середньої освіти, а також — фактори підвищення якості освіти в освітній установі.

Аналіз останніх досліджень. Сучасний стан, перспективи та тенденції розвитку загальної освіти в сучасному світі аналізуються в працях Б. Вольфсона, З. Малькової та інших авторів, які аналізують освітні системи основних західних країн, форми і методи навчання. Становлення й подальший розвиток педагогічних проблем знаходило відображення в межах наукового кола відомих учених, а саме: В. Астахової, І. Бичка, І. Гавриленка, М. Головатого, І. Зязюна, М. Лукашевича, С. Сисоєвої (С. Сисоєва, 2008, С. 17–25)

Вагомий внесок у розвиток вітчизняної філософії освіти належить науковцям Інституту вищої освіти НАПН України В. Андрущенко, М. Михальченко, Г. Темко, В. Лутай, В. Огнев'юка (В. Огнев'юк, 2017, 382 с.). У сучасних філософ-

сько-культурних напрямках варто виокремити праці співробітників Інституту філософії НАПН України, які було створено під керівництвом М. Поповича (В. Іванов, С. Кримський, В. Мейзерський, Б. Парахонський та ін.) Їхні наукові напрацювання присвячено модернізації змісту освіти, форм навчання, ключових елементів освітнього процесу тощо, але, на нашу думку, проблему взаємозв'язку академізму й прагматизму не вирішено.

Низку публікацій українських науковців (В. Андрущенко, В. Кремень, О. Лінник, В. Луговий, С. Павлюк, Л., Хоружа) присвячено проблемам модернізації освіти та системи управління освітою (М. Бобровський, С. Горбачов, О. Заплотинська, О. Лінник, 2021, 350 с.). Питання теорії модернізації висвітлено в наукових працях М. Братко, К. Бужимської, Н. Дворнікової, М. Козир, Г. Поберезької, В. Федотової (М. Братко, М.Козир, 2021, 272 с.). Розвитку освіти в країнах ЄС на межі ХХ–ХХІ століть надавали увагу такі вчені, як: Н. Абашкіна, Н. Авшенюк, А. Василюк, О. Дубасенюк, О. Локшина, Н. Ничкало, Л. Пуховська, В. Солощенко та інші (О. Дубасенюк, 2014, С. 12–28). На сутнісних ознаках категорій «модернізація», «стратегія розвитку» наголошено в статтях таких закордонних дослідників, як Р. Бендікс, Д. Лернер, А. Мартініеллі, П. Штомпка (А. Martinelli, 2005, 158 p.)

Виклад основного матеріалу. Стратегію розвитку Школи І–ІІІ ступенів № 231 Оболонського району міста Києва було розроблено відповідно до таких нормативно-правових документів: Конституції України; Закону України «Про освіту»; Закону України «Про повну загальну середню освіту»; Закону України «Про інноваційну діяльність» від 04.07.2002 року № 40-IV; Закону України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» від 08.09.2011 року № 3715-VI; Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної» від 25 квітня 2019 року № 2704-VIII; Стратегічного плану діяльності МОН до 2027 року; Концепції реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа» на період до 2029 року (схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14.12.2016 року № 988-р); Національної Програми «Освіта України ХХІ століття»; Національної доктрини розвитку освіти; Державних стандартів початкової, базової і повної загальної середньої освіти; Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» від 07.12.2017 року № 2229-VIII; Конвенції про права дитини тощо (Стратегічний план діяльності МОН до 2027 року, 2024, С. 3–5).

Основними орієнтирами для розвитку кожного закладу освіти на сучасному етапі є: місія; візія; цінності; пріоритети розвитку школи. Колектив-

не обговорення робочою групою Школи №231 актуальних питань стратегії розвитку дозволило визначити наступні поняття: місія школи — забезпечення рівного доступу до якісної освіти всіх дітей різних соціальних категорій; візія — формування конкурентоспроможної, гармонійно розвиненої особистості, успішної і щасливої людини; мета — висока якість освіти та забезпечення можливостей (умови праці, навчання, середовище) для самореалізації педагогів і здобувачів (створення ситуації успіху для кожного учасника освітнього процесу).

Цінностями, задекларованими стратегією розвитку закладу загальної середньої освіти, є такі:

✓ Право на індивідуальну траєкторію розвитку кожної дитини.

✓ Здоров'я та безпека дітей, здоровий спосіб життя.

✓ Повага до себе, до інших і до суспільства.

✓ Бажання та вміння вчитися.

✓ Особиста гідність, самоповага та повага до дорослих.

✓ Партнерська взаємодія, взаємодопомога і довіра, відкритість до діалогу.

✓ Національна гідність, високий моральний дух.

✓ Відповідальність і чесність.

✓ Екологічна свідомість.

✓ Духовність, толерантність,

Пріоритетними напрямками розвитку ЗЗСО стали наступні :

• Забезпечення всіх здобувачів таким рівнем освіти, який відповідає їхнім здібностям, особистим характеристикам і потребам.

• Розвиток інтелектуально-емоційної сфери дитини, формування цінностей, професійне самовизначення, успішність навчання.

• Турбота про ненасильницьке, безпечне, комфортне та доступне освітнє середовище.

• Комп'ютеризація та цифровізація освітнього процесу, покращення інформаційно-ресурсного забезпечення.

• Створення сучасної матеріально-технологічної інфраструктури.

• Формування ефективних систем виховання, розвитку та соціалізації учнів.

• Інноваційний освітній дизайн структури, змісту та організації діяльності закладу освіти на основі особистісно зорієнтованого та компетентнісного підходів.

• Розвиток творчих зусиль учителів щодо вивчення й впровадження модернізованих форм, методів, прийомів і засобів навчальної діяльності.

Користуючись SWOT-аналізом як діагностичним інструментом нами було визначено сильні й слабкі сторони освітнього середовища закладу освіти: педагогічні кадри, освітні програми, динаміка навчання здобувачів освіти, педагогічні інновації, дистанційне навчання, blended learning, lifelong learning (Таблиця 1).

Таблиця 1

**SWOT-аналіз освітнього середовища
Школи І–ІІІ ступенів №231 Оболонського району м. Києва**

S — сильні сторони (переваги)	W — слабкі сторони (недоліки)
<ul style="list-style-type: none"> — наявність оформлених класів для роботи з дітьми з ООП; — досвід роботи з соціалізації дітей з ООП; — о профільне навчання; — злагоджена робота команди супроводу; — матеріально-технічна база з напрямку «Спорт і туризм»; — ДМШ № 40 на базі школи; — гурткова робота, секції; — достатній рівень оснащення комп'ютерних класів; — наявність ГПД; — якість інтернет-зв'язку; — систематична робота на платформі «Єдина школа»; — наявність ресурсної кімнати (укриття) для дітей з ООП; — система роботи з підготовки здобувачів освіти до участі в олімпіадах, конкурсах, МАН; — оформлення кабінетів початкової школи за НУШ; — наявність психологічної служби підтримки викладачів, здобувачів, батьків; 	<ul style="list-style-type: none"> — професійне вигорання; — зниження довіри батьків до закладу; — низький рівень залученості батьків в освітній процес закладу; — низький рівень матеріально-технічної бази предметних кабінетів; — відсутність ігрової кімнати (звичайні діти); — психолого-діагностичні дослідження адаптації учнів 1–5 класів; — «слабкість» системи профорієнтаційної роботи; — низька мотивація до навчання; — освітні втрати, освітні розриви; — недостатній рівень контролю батьків за навчанням і поведінкою в школі; — довготривала відсутність вчителів-предметників; — низька якість змішаного навчання; — низький рейтинг за результатами зрізів знань.

О — можливості	Т — загрози (ризиками)
<ul style="list-style-type: none"> — започаткування «Батьківської школи»; — організація на постійній основі вебінарів, практичних консультацій щодо роботи з дітьми з ООП (для класних керівників); — уроки формату «Open air»; — питання своєчасного забезпечення підручниками; — започаткування академічної доброчесності на всіх рівнях; — диференційований підхід до формування домашніх завдань (акцент не на репродуктивних вправах, а на творчих можливостях); — запровадження формувального оцінювання; — стимулювання успішних учнів, вчителів, свідомих батьків; — особлива увага за навчальними досягненнями з математики, української мови, історії, англійської мови в профільній школі; — робота над подоланням освітніх втрат і розривів; — започаткування рейтингу успішності по класах; — робота на пришкільних ділянках під час уроків природничого циклу; — відкриття лабораторії «STEM»; — робота на платформі Classroom протягом року. 	<ul style="list-style-type: none"> — низький рівень якості освіти вчителя = низький рівень освіти здобувачів освіти; — вигорання вчителя = неумотиваний учень; — зниження кількості подання заяв майбутніх першокласників; — психоемоційне + професійне вигорання; — нестабільність кадрового складу; — низький рівень конкурентоспроможності випускника; — нещаслива дитина; — низький рівень домагань дитини; — відсутність власної формули успіху.

На основі SWOT-аналізу освітнього середовища установи робочою групою під керівництвом адміністрації школи було сформульовано основні стратегічні цілі:

I. Створення інноваційного (інклюзивного), розвивального та мотивуючого до навчання й праці освітнього середовища.

II. Формування освітнього простору, який забезпечить збереження фізичного та психоемоційного здоров'я здобувачів освіти і педагогічних працівників, вільного від будь-яких форм насильства та дискримінації.

III. Розвиток творчої ініціативи та академічної свободи у пошуках інноваційних форм, методів і прийомів педагогічної діяльності для надання якісних освітніх послуг.

IV. Забезпечення якості надання освітніх послуг на початковому, базовому середньому, профільному рівнях освіти.

V. Підготовка конкурентоспроможного випускника — успішної, щасливої людини.

На основі стратегічних цілей на певному етапі мають бути сформульовані й операційні цілі (або завдання). Наведемо нижче лише деякі з актуальних, на нашу думку.

1.1. Оновлення освітніх програм (календарних планів) задля реалізації інноваційних проєктів.

1.2. Спостереження за динамікою ефективності оновлених освітніх програм та корегування за потреби.

1.3. Розроблення критеріїв і показників якості освіти здобувачів.

1.4. Створення е-портфоліо вчителя.

1.5. Моніторинг успішності здобувачів освіти та систематичне підвищення кваліфікації педагогічних працівників.

2.1. Створення психологічної служби підтримки для педагогічних працівників, дітей і батьків.

2.2. Проведення анкетувань, опитувань з метою виявлення психологічних, комунікативних та емоційних проблем.

2.3. Надання методичної та консультативної допомоги.

2.4. Створення методичного забезпечення (кейси, супровід) ресурсного центру (онлайн-, офлайн-кімнати).

3.1. Вибудовування індивідуальної професійної траєкторії.

3.2. Обмін досвідом («круглі столи» предметних комісій).

3.3. Створення наставницької школи.

3.4. Реалізація теми кожного вчителя через проєктну технологію.

4.1. Моніторинг успішності здобувачів наприкінці кожного семестру та навчального року (інструментарій формувального оцінювання).

4.2. Контроль за успішністю здобувачів 4, 9, 11 класів (ДПА, НМТ).

4.3. Моніторинг відвідуваності навчальних занять.

4.4. Забезпечення систематичного оновлення завдань на платформі Classroom з усіх навчальних дисциплін.

4.5. Заохочення переможців рейтингу «Вчитель року».

5.1. Заохочення здобувачів до участі в предметних олімпіадах.

5.2. Забезпечення ситуації успіху для реалізованого викладача та дитини.

5.3. Профорієнтаційна робота в профільній школі (робота психолога, зустріч з викладачами університету, гостьові лекції).

5.4. Моніторинг середнього балу за результатами щорічного НМТ і вступної кампанії.

5.5. Відстеження і моніторинг кількості вступників і успішних першокурсників.

Висновки. Спираючись на зазначені вище факти, можемо підбити підсумки щодо ролі стратегічного планування діяльності освітньої установи в організації якісного освітнього середовища для всіх учасників освітнього процесу. Адміністрації ЗЗСО варто звернути увагу на переваги впровадження формувального оцінювання в освітній процес ЗЗСО, адже саме в кризових умовах сьогодення здобувачі освіти потребують індивідуального підходу на всіх етапах набуття необхідних компетентостей і «soft skills». Враховувати особливості інноваційного (інклюзивного) освітнього середовища, у якому побудовано партнерську взаємодію між школою, батьками й дітьми, як запоруку надання й отримання якісних освітніх послуг усіма учасниками освітнього процесу. Створити належне освітнє середовище

для дітей, з урахуванням потреб та інтересів дитини, щоб світ побачив випускників нашої школи з практичними вміннями і навичками, комунікаційними здібностями, новаторами, здатними до адаптації, з широким світоглядом та глобальним нестандартним мисленням поза системою (це так звані «*thinking out of the box*», випускники, які приймають рішення й орієнтуються в швидко змінюваних ситуаціях), а динамічні освітні реформи нададуть змогу втілити ці задуми в реальність.

На нашу думку, трансформації кожної людини є невідворотними в умовах війни та водночас вони є великим викликом для всіх нас і життєво важливою, фундаментальною потребою для майбутнього України. Унікальність кожної особистості — це ключовий напрямок змін. І дитина, і батьки, і педагог — усі хочуть взаємодіяти й бути тією стороною, яку почули й зрозуміли її потреби. Наша мета — створити якісне освітнє середовище, яке підвищить потенціал кожного вчителя, асистента, здобувача освіти і кожного з їхніх батьків на різних етапах партнерської взаємодії, щоб бути гнучким і чуйним до змін та інновацій в освіті. Світ невпинно розвивається, глобалізується, тому сьогодні Україні потрібні не лише нові продуктивні ідеї, а й фахівці, сповнені життєвої енергії творити.

ДЖЕРЕЛА

1. Абетка для директора. (Авт. колектив: Бобровський М.В., Горбачов С.І., Заплотинська О.О., Лінник О. О. Рекомендації до побудови внутрішньої системи забезпечення якості освіти у закладі загальної середньої освіти. — 2-ге видання, перероб. і доп. К., Державна служба якості освіти, 2021. 350 с) [Електронний ресурс] Режим доступу: https://nus.org.ua/wpcontent/uploads/2021/08/Abetka_dyrektora_2021_SQE_SURGe.pdf
2. Алексюк А. М. Загальні методи навчання в школі. К., 1973. 264 с.
3. Братко М., Козир М. Педагогічна інноватика: навчально-методичний посібник / К.: Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2021. 272с.
4. Бужимська К. О. Теорія модернізації: виникнення, розвиток, сучасний стан. Вісник ЖДТУ. Економічні науки. 2008. № 2 (44). С. 216–227.
5. Вступ до освітології: навчальний посібник / Упорядники В.О. Огнев'юк, С.О. Сисоєва. Київ: ВП Едельвейс, 2017. 382 с.
6. Ганечко І., Афанасьєв К. Інноваційні проекти та штучний інтелект: нові можливості. Проблеми та перспективи розвитку інноваційної діяльності в Україні: виклики воєнного часу. 2023. С. 155–157.
7. Дубасенюк О.А. Інновації в сучасній освіті. // Інновації в освіті: інтеграція науки і практики: збірник науково-методичних праць. 2014. С. 12-28.
8. Махмутов М. І. Організація проблемного навчання в школі. М., 1977. Педагогіка / За ред. Ю. К. Бананського. М., 1988. 479 с.
9. Сисоєва С. О. Освіта і особистість в умовах постіндустріального світу: монографія. Хмельницький: ХГПА, 2008. 324 с.
10. Стратегічний план діяльності МОН до 2027 року. Електронний ресурс. Режим доступу: <https://mon.gov.ua/ua/strategichnij-plan-diyalnosti-mon-do-2027-roku>
11. Харламов І. Ф. Проблеми методів навчання в сучасній загальноосвітній школі. М., 2010. С. 45–61.
12. Швидун В. М. Інноваційні процеси в освіті України. // Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах. 2022. № 81. С. 87–90.

13. Bendix R. (2007) Nation-building and citizenship: studies of our changing social order / Reinhard Bendix. New Brunswick: Transaction Publishers, 456 p., p. 6-7.
14. Klinger J. (2019) Social Science and National Security Policy: Deterrence, Coercion and Modernization Theories. 166p.
15. Martinelli A. (2005) Modernization: Rethinking the Project of Modernity. London: SAGE. 158 p.

REFERENCES

1. Abetka dla dyrektora. [Alphabet for the director] (Avt.kolektyv: Bobrovskiy M. V., Horbachov S. I., Zaplotynska O. O., Linnik O. O. Rekomendatsii do pobudovy vnutrishnoi systemy zabezpechennia yakosti osvity u zakladi zahalnoi serednoi osvity. — 2-he vydannia, pererob. i dop. K., Derzhavna sluzhba yakosti osvity, 2021. 350 s) [Elektronnyi resurs] Rezhym dostupu: https://nus.org.ua/wpcontent/uploads/2021/08/Abetka_dyrektora_2021_SQE_SURGe.pdf [in Ukrainian]
2. Aleksyuk A. M. Zahalni metody navchannia v shkoli. [General methods of learning at school] K., 1973. 264 s. [in Ukrainian]
3. Bratko M., Kozyr M. Pedagogichna innovatyka: navchalno-metodychnyi posibnyk. [Pedagogical innovations: educational and methodological manual] / K.: Kyiv. un-t im. B. Hrinchenka, 2021. 272 s. [in Ukrainian]
4. Buzhymyska K. O. Teoriia modernizatsii: vynyknennia, rozvytok, suchasnyi stan. [Theory of modernization: origin, development, current state]. Visnyk ZhDTU. Ekonomichni nauky. 2008. № 2 (44). S. 216–227. [in Ukrainian]
5. Vstup do osvitohii [Introduction to education]: navchalnyi posibnyk / Uporiadnyky V.O. Ohneviuk, S. O. Sysoieva. Kyiv: VP Edelveis, 2017. 382 s. [in Ukrainian]
6. Hanechko I., Afanasiev K. Innovatsiini proiekty ta shtuchnyi intelekt: novi mozhlyvosti. Problemy ta perspektyvy rozvytku innovatsiinoi diialnosti v Ukraini: vyklyky voiennoho chasu. [Innovative projects and artificial intelligence: new opportunities. Problems and prospects of the development of innovative activity in Ukraine: challenges of wartime.] 2023. S. 155–157. [in Ukrainian]
7. Dubaseniuk O.A. Innovatsii v suchasni osviti. [Innovations in modern education] // Innovatsii v osviti: intehratsiia nauky i praktyky: zbirnyk naukovo-metodychnykh prats 2014. S. 12–28. [in Ukrainian]
8. Makhmutov M. I. Orhanizatsiia problemnoho navchannia v shkoli. [Organization of problematic learning at school] M., 1977. Pedagogika / Za red. Yu. K. Babanskoho. M., 1988. 479 s. [in Ukrainian]
9. Sysoieva S. O. Osvita i osobystist v umovakh postindustrialnogo svitu: monohrafiia. [Education and personality in the conditions of the post-industrial world: monograph.] Khmelnytskyi: KhHPA, 2008. 324 s. [in Ukrainian]
10. Stratehichnyi plan diialnosti MON do 2027 roku. [Strategic plan of activities of the Ministry of Education and Culture until 2027] Elektronnyi resurs. Rezhym dostupu: <https://mon.gov.ua/ua/strategichnij-plan-diyalnosti-mon-do-2027-roku> [in Ukrainian]
11. Kharlamov I. F. Problemy metodiv navchannia v suchasni zahalnoosvitni shkoli. [Problems of teaching methods in modern secondary schools] M., 2010. S. 45-61. [in Ukrainian]
12. Shvydun V. M. Innovatsiini protsesy v osviti Ukrainy. [Innovative processes in the education of Ukraine] // Pedagogika formuvannia tvorchoi osobystosti u vyshchii i zahalnoosvitni shkolakh. 2022. № 81. S. 87–90. [in Ukrainian]
13. Bendix R. (2007) Nation-building and citizenship: studies of our changing social order / Reinhard Bendix. New Brunswick: Transaction Publishers, 456 p., p. 6-7. [in English]
14. Klinger J. (2019) Social Science and National Security Policy: Deterrence, Coercion and Modernization Theories. 166p. [in English]
15. Martinelli A. (2005) Modernization: Rethinking the Project of Modernity. London: SAGE. 158 p. [in English]

Kozyr M., Kosachevych O., Tereshchenko O.

DEVELOPMENT STRATEGY AS A GUARANTEE OF A QUALITY EDUCATIONAL ENVIRONMENT OF THE INSTITUTION OF GENERAL SECONDARY EDUCATION

Abstract. *The article talks about the importance of strategic planning of the general secondary education institution for the successful completion of all stages of the development of the educational institution and its effective institutional audit. The feasibility of using the application of SWOT analysis during the collective discussion of operational goals, considering the challenges and risks that cause both the progress and the decline of general secondary education, is investigated. The authors emphasize the need to introduce innovative technologies, as well as technologies of interactive learning at the level of elementary, basic (primary) and specialized schools.*

Attention is focused on the advantages of introducing formative assessment into the educational process of PPE, because it is precisely in today's crisis conditions that students need an individual approach at all stages of acquiring the necessary competencies and "soft skills". The peculiarities of the educational environment are characterized, in which partnership interaction between the school, parents and children is built, as a guarantee of providing and receiving quality educational services by all participants of the educational process.

It was determined that the purpose of this article is to research and characterize the features of strategic planning as a guarantee of a high-quality educational environment of a general secondary education institution. The task is to determine the challenges and risks that cause the progress and decline of general secondary education, as well as factors for improving the quality of education in an educational institution. It was concluded that changes are an inevitable condition for everyone's transformations in the conditions of war and at the same time they are a great challenge for all of us and a vital, fundamental need for the future of Ukraine. Emphasis is placed on the uniqueness of each individual, because this is the key direction of change. The end result should be a quality educational environment that will increase the potential of each teacher, assistant, learner and each of their parents at various stages of partnership interaction to be flexible and responsive to changes and innovations in education.

Key words: *internal system of ensuring the quality of education, general secondary education, innovations, educational environment, development strategy, interactive learning technologies, formative assessment, quality of education.*

Стаття надійшла до редакції 04.04.2024

Прийнято до друку 18.04.2024